

De ændrede klageregler berører ikke primærkommunerne. Boligstyrelsen vil få en mindre aflastning og amsankenævnene en mindre forøgelse af arbejdsbyrden, som modsvares af en lettelse for statsamterne.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til §§ 1-4

De almindelige betingelser for retten til at modtage boligsikring og boligydelse er uændrede i lovforslaget. Forskellen i personkreds er således opretholdt. Boligsikring ydes således kun til lejere, mens boligydelse ydes til lejere samt ejere og andelshavere i private andelsboligforeninger, forudsat at disse er pensionister.

Da der i lovforslaget fortsat er to sæt regler på visse punkter, er betegnelserne boligsikring og boligydelse fastholdt.

Den væsentligste forskel på boligsikring og boligydelse er, at boligsikring ydes med 75 pct. af forskellen mellem egenbetalingen og lejen, mens der ydes boligydelse til hele denne forskel. Efter begge love gælder visse maksimumgrænser m. v., som ligeledes er opretholdt.

Boligydellesloven indeholder i § 3 et krav om, at pensionisten eller dennes ægtefælle er eneste berettigede ifølge lejekontrakten, andelsbeviset eller skødet. Bestemmelserne gælder ikke for pensionister, der er stærkt bevægelseshæmmede.

Kravet om retlig råden er opfyldt, hvor pensionisten alene, sammen med ægtefællen eller med en anden pensionist eller ægtefællen alene har den retlige råden.

Kravet om retlig råden i boligydelsesloven er en væsentlig forskel i relation til boligsikringsloven, og i forbindelse med sammenskrivningen af de to love foreslås kravet ophævet.

Baggrunden for kravet om retlig råden fremgår af bemærkningerne til det oprindelige forslag til lov om boligydelse til pensionister.

Det fremgår således af disse bemærkninger, at det i visse situationer kan være mindre rimeligt, at det skal være afgørende, hvem der har lejekontrakten etc. Det blev imidlertid ikke anset for muligt at tage hensyn til disse situationer ved i stedet for retlig råden at lægge vægt på faktisk råden, bl. a. fordi der ville kunne blive tale om en omgåelse. Det ville ifølge bemærkningerne nemlig være fordelagtigt at have en pensionist i sin husstand og derved få ret til boligydelse. Det blev anset for umuligt i praksis at administrere en regel om, at der kun gives boligydelse til den del af boligen, som pensionisten faktisk råder over. En regel,

hvorefter der kun krævedes faktisk råden, kunne således føre til, at boligstøtten i mange tilfælde især kom ikke-pensionister til gode.

I tilfælde, hvor pensionisten bor i ejerbolig, men hvor pensionisten ikke har den retlige råden, ville pensionisten ifølge bemærkningerne heller ikke kunne stille ejendommen som sikkerhed for den del af boligydelsen, der gives som lån.

Til disse betænkeligheder kan anføres, at kravet om retlig råden allerede i dag er ophævet, for så vidt angår pensionister, der er stærkt bevægelseshæmmede, jfr. boligydelseslovens § 3, stk. 2, og intet tyder på, at denne lempelse af loven har givet anledning til misbrug.

Bekymringen for, at en ophævelse af kravet om retlig råden vil medføre en række omgåelsestilfælde, må endvidere nok anses for overdreven, idet det forekommer urealistisk, at et større antal husstande skulle »importere« en pensionist alene med henblik på at kunne opnå boligydelse. Endda kan det af mange grunde betragtes som ønskeligt, at familie m. v. beslutter at lade et ældre familiemedlem bo hos sig, og det forekommer ikke urimeligt at yde boligydelse i disse situationer.

Der er næppe nogen risiko for omgåelse i de situationer, hvor pensionisten er opført på lejekontrakten, andelsbeviset eller skødet, men hvor den eller de andre personer med retlig råden ikke er ægtefællen eller en anden pensionist, idet det må anses for usandsynligt, at en person får gennemført en ændring af lejekontrakten eller afstår en del af sin ejendom alene med henblik på at opnå boligydelse.

Hertil kommer, at boligydelse beregnes på grundlag af husstandens samlede indkomst, således at husstande med større indkomster under ingen omstændigheder vil blive berettiget til boligydelse.

En regel om, at der kun gives boligydelse til den del af boligen, som pensionisten faktisk råder over, forekommer på denne baggrund ikke påkrævet og vil være yderst vanskelig at administrere.

For så vidt angår den i bemærkningerne til det oprindelige lovforslag omtalte sikkerhed for boligydelse givet som lån, er det alene et problem, hvor pensionisten ikke er ejer, men alene husstandsmedlem, idet der efter boligydelseslovens § 18 skal tinglyses et skadesløsbrev på ejendommen. Dette problem kan løses ved, at såvel pensionisten som skødehaveren (andelshaveren) underskriver en gældserklæring, og skødehaveren udsteder et skadesløsbrev i ejendommen, således at dette er en betingelse for at få boligydelse.